

Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 6, παράγραφος 3, του Πρωτοκόλλου, η απόρριψη στο έλος των ουσιών που αφορά το άρθρο 6, παράγραφος 1, υπόκειται σε δύο σωρευτικές προϋποθέσεις: αφενός, είναι αναγκαία η ύπαρξη εγκρίσεως απορρίψεως εκ μέρους των αρμόδιων εθνικών αρχών και αφετέρου αυτή η έγκριση πρέπει να λαμβάνει δεόντως υπόψη το σύνολο των κρίσιμων διατάξεων του παραρτήματος III του Πρωτοκόλλου. Η Γαλλική Δημοκρατία δεν τήρησε καμία από αυτές τις δύο προϋποθέσεις.

(¹) ΕΕ L 67 της 12.3.1983, σ. 3.

(²) Σύμβαση για την προστασία της Μεσογείου Θαλάσσεως κατά της ρυπάνσεως (Σύμβαση της Βαρκελώνης) (δεν υφίσταται επίσημη μετάφραση στα ελληνικά).

(³) Απόφαση του Συμβουλίου της 25ης Ιουλίου 1977 περί της συνάψεως της συμβάσεως για την προστασία της Μεσογείου Θαλάσσης από τη ρύπανση καθώς και του Πρωτοκόλλου σχετικά με την πρόληψη της ρυπάνσεως της Μεσογείου από τις εκκενώσεις πλοίων και αεροσκαφών (δεν υφίσταται επίσημη μετάφραση στα ελληνικά).

(⁴) Απόφαση του Συμβουλίου της 28ης Φεβρουαρίου 1983 για τη σύναψη του πρωτοκόλλου για την προστασία της Μεσογείου Θαλάσσης από τη ρύπανση από χερσαίες πηγές (ΕΕ L 67 της 12.3.1983, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Cour Administrative (Λουξεμβούργο) με απόφαση της 3ης Ιουνίου 2003 στην υπόθεση *Ministre des Finances* κατά *Jean-Claude Weidert* και *Elisabeth Paulus*

(Υπόθεση C-242/03)

(2003/C 184/42)

Με απόφαση της 3ης Ιουνίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 6 Ιουνίου 2003, το Cour Administrative, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ *Ministre des Finances* και *Jean-Claude Weidert* και *Elisabeth Paulus* που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Συνάδει το άρθρο 129c του από 4 Δεκεμβρίου 1967 *loi concernant l'impôt sur le revenu* (νόμου περί φορολογίας εισοδήματος), όπως αυτός ο νόμος έχει τροποποιηθεί και ως είχε κατά το οικονομικό έτος 2000, με το οποίο χορηγείται, υπό ορισμένες προϋποθέσεις και εντός ορισμένων ορίων, φορολογική έκπτωση σε φορολογουμένους φυσικά πρόσωπα που αγοράζουν μετοχές ή εταιρικά μερίδια που αντιπροσωπεύουν εισφορές σε μετρητά, από τις εγκατεστημένες στην ημεδαπή εταιρίες που υπάγονται σε καθεστώς πλήρους φορολογήσεως, με την αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των κεφαλαίων στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Κοινότητας όπως θεσπίζεται με το άρθρο 56, πρώτο εδάφιο, της συνθήκης ΕΚ, λαμβανομένων υπόψη των περιορισμών που θέτει σε αυτή την αρχή μεταξύ άλλων το άρθρο 58, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α', της Συνθήκης ΕΚ;

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 6 Ιουνίου 2003

(Υπόθεση C-246/03)

(2003/C 184/43)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Μηνά Κωνσταντινίδη, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, άσκησε στις 6 Ιουνίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Η Επιτροπή αιτείται από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, προς συμμόρφωση με την οδηγία 2000/53/ΕΚ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Σεπτεμβρίου 2000, σχετικά με τα οχήματα στο τέλος του κύκλου ζωής τους και εν πάση περιπτώσει μη ανακοινώνοντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
- να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στη δικαστική δαπάνη.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σύμφωνα με το άρθρο 249, τρίτο εδάφιο της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, οι οδηγίες δεσμεύουν κάθε κράτος μέλος στο οποίο απευθύνονται, όσον αφορά το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα.

Σύμφωνα με το άρθρο 10 πρώτο εδάφιο της Συνθήκης, τα κράτη μέλη λαμβάνουν κάθε γενικό ή ειδικό μέτρο κατάλληλο να εξασφαλίσει την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τη συγκεκριμένη Συνθήκη ή προκύπτουν από πράξεις των οργάνων της Κοινότητας.

Δεν αμφισβητείται από την Ελληνική Δημοκρατία ότι οφείλει να λάβει μέτρα για να συμμορφωθεί με την προαναφερόμενη οδηγία.

Η Επιτροπή διαπιστώνει ότι μέχρι στιγμής, η Ελληνική Δημοκρατία δεν έλαβε τα κατάλληλα μέτρα για την πλήρη ενσωμάτωση της επιδικού οδηγίας στην ελληνική έννομο τάξη.

(¹) ΕΕ L 269 της 21.10.2000, σ. 34.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 6 Ιουνίου 2003

(Υπόθεση C-247/03)

(2003/C 184/44)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Michel van Beek, νομικό σύμβουλο και Μηνά Κωνσταντινίδη, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, άσκησε στις 6 Ιουνίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Η Επιτροπή αιτείται από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, προς συμμόρφωση με την οδηγία 1999/22/ΕΚ (1) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Μαρτίου 1999, σχετικά με τη διατήρηση άγριων ζώων στους ζωολογικούς κήπους και εν πάση περιπτώσει μη ανακοινώνοντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
- να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στη δικαστική δαπάνη.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σύμφωνα με το άρθρο 249, τρίτο εδάφιο της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, οι οδηγίες δεσμεύουν κάθε κράτος μέλος στο οποίο απευθύνονται, όσον αφορά το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα.

Σύμφωνα με το άρθρο 10 πρώτο εδάφιο της Συνθήκης, τα κράτη μέλη λαμβάνουν κάθε γενικό ή ειδικό μέτρο κατάλληλο να εξασφαλίσει την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τη συγκεκριμένη Συνθήκη ή προκύπτουν από πράξεις των οργάνων της Κοινότητας.

Δεν αμφισβητείται από την Ελληνική Δημοκρατία ότι οφείλει να λάβει μέτρα για να συμμορφωθεί με την προαναφερόμενη οδηγία.

Η Επιτροπή διαπιστώνει ότι μέχρι στιγμής, η Ελληνική Δημοκρατία δεν έλαβε τα κατάλληλα μέτρα για την πλήρη ενσωμάτωση της επιδικού οδηγίας στην ελληνική έννομο τάξη.

(1) ΕΕ L 94 της 9.4.1999, σ. 24.

Αγωγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά 1. της εταιρίας «ΤΑΣΕΙΣ» «TRENDS (Transport Environment Development Systems)» και 2. Μάριου Κονταράτου κ.λπ., που ασκήθηκε στις 6 Ιουνίου 2003

(Υπόθεση C-248/03)

(2003/C 184/45)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τη Μαρία Πατακιά, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, και τις Μαρία Μπρα, δικηγόρο Βρυξελλών, και Κ. Καπουτζίδου, δικηγόρο Αθηνών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 6 Ιουνίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αγωγή κατά 1. της εταιρίας «ΤΑΣΕΙΣ» «TRENDS (Transport Environment Development Systems)» και 2. Μάριου Κονταράτου κ.λπ.

Η ενάγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να γίνει δεκτή η αγωγή εξ ολοκλήρου·
- να καταδικαστεί η εναγόμενη εταιρία ΤΑΣΕΙΣ (TRENDS) και οι εναγόμενοι εταίροι αυτής να επιστρέψουν στην Επιτροπή το σύνολο του ποσού της αχρεωστήτως καταβληθείσας προκαταβολής που εισέπραξε η εναγόμενη εταιρία από την Κοινότητα για τις επίδικες συμβάσεις, ήτοι το ποσό των 48 046 ευρώ, συν τους συμβατικούς τόκους δια την περίοδο

από καταβολής των αχρεωστήτως πληρωθέντων ποσών, οι οποίοι ούτω υπολογιζόμενοι τόκοι ανέρχονται την 30ή Σεπτεμβρίου 2002 σε 15 745,34 ευρώ, και σε ποσό 7,97 (7,03 συν 0,94) ευρώ ημερησίως, μέχρι ολοσχερούς εξοφλήσεως της οφειλής της εναγόμενης, ή άλλως, επικουρικός, τους κατά το άρθρο 94 του κανονισμού 3418/93 της Επιτροπής οφειλόμενους τόκους υπερημερίας, επί του συνολικού ποσού των 48 046 ευρώ, με επιτόκιο 5,50 % από την 31η Δεκεμβρίου 1998 (λήξη προθεσμίας που ορίζεται από το ένταλμα πληρωμής) έως ολοσχερούς εξοφλήσεως της οφειλής της εναγόμενης, οι οποίοι ανέρχονται έως την 30ή Σεπτεμβρίου 2002 σε ποσό 9 911 ευρώ, και έκτοτε σε ποσό 7,24 ευρώ ημερησίως·

- να καταδικαστούν οι εναγόμενοι στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η εναγόμενη εταιρία είναι αστική εταιρία ελληνικού δικαίου, η οποία έχει ως σκοπό την προώθηση της έρευνας και τη διάδοση του προβληματισμού σε θέματα περιβάλλοντος, ανάπτυξης, πολεοδομίας, μεταφορών κ.λπ. Η εναγόμενη εταιρία συνήψε με την Επιτροπή, στο πλαίσιο της αποφάσεως 94/801/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Νοεμβρίου 1994, για τη θέσπιση ειδικού προγράμματος έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης συμπεριλαμβανομένης της επίδειξης στον τομέα των τηλεματικών εφαρμογών κοινού ενδιαφέροντος (1994-1998) (1), τις εξής συμβάσεις: 1. Σύμβαση ARTEMIS — EN 1001 (υλοποίηση του σχεδίου «Artemis — Application Research and Testing for Emergency Management Intelligent Systems») και 2. Σύμβαση TILEMATT — TR 1057 (υλοποίηση του σχεδίου «Tilematt — Testing and Implementing Links in Europe for multimodal applications of transport Telematics»).

Κατόπιν ελέγχων του Ελεγκτικού Συνεδρίου και της Επιτροπής, διαπιστώθηκαν σοβαρές οικονομικές παραβάσεις εκ μέρους της εναγόμενης. Επειδή η εναγόμενη δεν προσκόμισε τα απαραίτητα αποδεικτικά στοιχεία για να ανατρέψει τα συμπεράσματα του οικονομικού ελέγχου, η Επιτροπή θεώρησε λυθείσες τις συμβάσεις και ζήτησε την επιστροφή των αχρεωστήτως εισπραχθέντων.

Η Επιτροπή επικαλείται:

- προς στήριξη της κύριας απαιτήσεώς της: το άρθρο 5.3, α.ii του παραρτήματος II των συμβάσεων, που ορίζει ότι η Επιτροπή μπορεί αμέσως να καταγγείλει τη σύμβαση ή τη συμμετοχή ενός από τους συμβαλλόμενους εγγράφως, σε περίπτωση οικονομικής ατασθαλίας σοβαρής μορφής·
- προς στήριξη του κύριου αιτήματος περί καταβολής τόκων: το άρθρο 5.4, παρ. 3, του παραρτήματος II των συμβάσεων, που ορίζει ότι, σε περίπτωση λύσεως της σύμβασης σύμφωνα με το άρθρο 5.3.α του παραρτήματος, οφείλονται τόκοι για κάθε ποσό που πρέπει να επιστραφεί.
- προς στήριξη του επικουρικού αιτήματος περί καταβολής τόκων: το άρθρο 94 του κανονισμού 3418/93 της Επιτροπής, της 9ης Δεκεμβρίου 1993, που ορίζει λεπτομερείς κανόνες για την εφαρμογή ορισμένων διατάξεων του δημοσιονομικού κανονισμού της 21ης Δεκεμβρίου 1977 (2).

(1) ΕΕ L 334 της 22.12.1994, σ. 1.

(2) ΕΕ L 315 της 16.12.1993, σ. 1.